

Irányvétel

- 4 REFORMTÖRTÉNELEM
„KÉPZELET, EMLÉKEZET,
S ÍTÉLET”

Hír-íap

- 7 KORMÁNYLISTA, „ZÉRÓ”-
MANÓVER, ÁTÜTEMEZÉS
8 AUTÓJAVÍTÓ KIADÓ!
„Munkába jövet idehozza az autót,
s többnyire a munkaidő végére már
kész is a kocsi”

Címlap-sztori

- 9 A RÁK JEGYÉBEN
„Ha érdemes foglalkozni azzal, amit
kitaláltak, csinálják együtt az orvo-
sokkal”
10 A RÁKTÉRÍTŐ
„Nem lehet könnyű együtt dolgozni
vele”
11 CELLADAM
13 ÖRÖM ÜRÖMÖN
„Megtörténhet, hogy a jövőnket
meghatározó lépés lesz”

Cégtábla

- 14 TÁRSULÁSI ZAVAROK
„Tartalom nélküli, üres társaságok
létrehozását indokolják bizonyos
gazdasági szabályozók is”
15 MÉG TART A FELFUTÁS, DE...?
„Vannak cégek, amelyek 50–60
százalékos hatékonysággal üzemel-
nek, de még ebből is kénytelenek
valamit a gazdasági munkaközösség-
nek juttatni”

BIT-LET

17–32 Az Ötlet számítástechnikai
melléklete

Piac

- KÉPERNYŐHULLÁMZÁS
„Sokkal rosszabbul járt az, aki egy
évvél ezelőtt vásárolt”
36 A SONY A LEGKEDVELTEBB
„Elmúlt a színes tv-k behozásának
nagy korszaka”
37 ROBBANÁSVESZÉLY?
FEKETE KRÓNKA
„A szociális otthon öregei időben
eloltották a tüzet”

Számítástechnika

- 38 CHIPREGÉNY (8.)
Gitár vagy komputer?

Miegymás

- 40 DÉL-KOREA: TECHNOLÓGIAI
CSÚCSOK OSTROMA
„A verseny voltaképpen a fejlett
termelési technológiák, és az alacsony
berek terén folyó csata”

Címlap: Szebeni András

Kedves Olvasónk!

Mindvégig bizonytalanság s kételyek között készült e szám. Elköteleztük magunkat egy ügyben, amelynek igazáról képtelenek vagyunk meggyőződni. S míg önmagunk aggályai ellen küzdünk, féltékeny atyáskodók sokasága int: ez nem a mi erőnkhez mért feladat.

Egy délután, viharos beszédű idős ember állított be szerkesztőségünkbe. Karácsonyi számunkat kereste, amelyben az innovációs alapokról irtunk.

– Negyedmillió forintba lenne szükségünk, egy találmányhoz, de gyorsan.

ötlet 84

Nem mondhatni, hogy szerkesztőségünkben ritka az ilyen vendég, ő mégis elűtött a magát kínáló feltalálók típusától. Kolléganóm, míg a lapot kereste, tréfásan odavetette:

– Megvan végre az örökmozgó?

– Na, azért ennél nagyobb ügyről van szó – felelte csaknem szégyenlősen a vendég. – Bolondnak fog nézni, de nem baj, megszoktam. Akik úgy érzik, gyógymódot találtak a rákra, azoknak ennyi kijár...

Hát így kezdődött. S mi azóta birkózunk kétségeinkkel. Többen, több történetet hallgattunk végig, szövevényes kapcsolatokról, három, forradalminak nevezhető találmányról, rózsás ígéretekről, tragikus közömbösségről. No és számokról, amelyek minket sokkal biztatnak, de amelyek igazát képtelenek va-

gyunk elbírálni, számunkra nagyrészt értelmezhetetlenek.

„A rák oka ismeretlen. Az orvostudomány hatalmas erőfeszítéseket tesz ugyan, hogy kifürkésze az okát, de mind a mai napig sikertelenül. Évről évre szárnyra kapnak olyan hírek, hogy valamelyik bűvárnak sikerült felfedeznie a rák okozóját, de ezek a hírek eddig egytől egyig valótlanok bizonyultak.”

Ezt a néhány sort ötvenegy éve írta Szilágyi Sándor lapja, a „Vasárnapi könyv”. Másfél évszázada már egy világ unta a tömördek rákgyógymódot ígérő hamis szenzációt. Szóta hányan biztattak tengeren innen és túl, már csak hetek, legfeljebb hónapok kérdése...

Lehet, hogy a mi kutatóink sem jutottak jottányit sem közelebb a megoldáshoz? Meglehet. Egy bizonyos: az Ötlet semmiképpen sem kér helyet magának a hitegetők táborában. Mi egy ügyről írunk, ami tanulságokat ígér, még akkor is, ha elvonatkoztatunk létfontosságú tárgyától. Történetünk így is elmondható:

Van egy pesti kisiparos, aki addig-addig fabrikált csodás műszereket, amíg az egyik lencséjén át olyat látott, amire rajta kívül, más sem tudott magyarázatot adni. Ő meg sem próbálta, csupán kérdezett. Biokémikusokra, vegyészekre, orvosokra, fizikusokra várt a válaszadás felelőssége. A tehetős kisiparos csaknem mindenét ezekre a feleletekre tette fel. Jól számított, s mi több, jól kérdezett. A válaszok újabb kérdésláncolatot formáltak. Ez a kérdés-felelet játék azt jelenti, hogy a kisiparos kutató, mi több, kutattat. Nem magányos fantasztá ő, hanem olyan elme, aki jól érzékeli korlátait, s gondolatait mások tudásával formálja.

Valóban megtudott valami eddig ismeretlent a már negyvenfősre duzzadt „maszek” csapat? A klinikák, kutatóintézetek – érthetően – halogatják az egyértelmű választ. Oly sok blöff keserű tapasztalata munkál bennük, hogy már egy elmaradt elutasítás is reményt sejtet...

Aki rákkal foglalkozik, a megmagyarázhatatlant próbálja magyarázni. Mivel gondja a valóságra épül, számára a kétség munkaeszköz.

Budapest, 1984. április 24.

Hornik Václav